

Publicerad 2020-06-26 10:41 av Jim Friberg

Omdaning

Visdom tager inte med fager hand
och består ej av att bryta ord
Ärvid vaksamhet mot egenhävdad rätt
var ej att knäböja mot egenkrönt lag

I tusentals år av liv och levande,
ingenting i rörelse
allt var likt
Bara tid,
och årstid gick

Modersmål och modersmjölk dränerades
och varje släktled sin förra mer okänd
Varje blomma sin frändesrot främmande,
varje skott till sin stam; växande gap

Svårdom föddes ur lättnadens lättjan
Bedjandes till döds i väntan på en frälsare
istället för att frälsa sig själv
och finna att våra vapen är nergrävda i jord

Vi är okända nu
Vi är inte de samma
Jordvilande rot förstår inte blomma och skott
och vi som nu stödjer oss på de multna
lämnas av knopp och kvist

Större förändring än år och årstid kommer,
och kvist och skott kan storm ta
och stam kan orkan föröda
men i mull ligger prövade ord
av äldre som nu multnat

Större förändring kommer,
och från mull är hjälplösheten den värsta,
när blommor rycks av vind och blåst
beundras förfallets skönhet på avstånd
av oss,
som blev rot och en ny stam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jim Friberg med Poeter.se id #44346 innehar upphovsrätten